

P V B.

VERGILII MARONIS OPE- ra, quæ quidem existant, omnia:

CVM IVSTIS ET DOCTIS IN BYCOLICA,
Georgica, & Aeneida, Commentarijs Tib. Donati & Servij Honorati,
summa cura ac fide à Georgio Fabricio Chemnicense
primò collectis & emendatis.

ACCESSERVNT IISDEM, PROBI GRAMMATICI, POM-
ponij Sabini, Phil. Beroldi, Ioan. Hæringi, Iod. Vrillichij, Georg.
Fabricij, Bonfinis, Ioan. Ludouici Viuis, Adriani Bar-
landi, & aliorum, Annotationes
vtilissimæ.

*+ authori damnati
+ authori damnati*

*Omnia ab innumera mendis vindicata; quedam etiam ex Autographis
nonisimè castigata:*

Studio

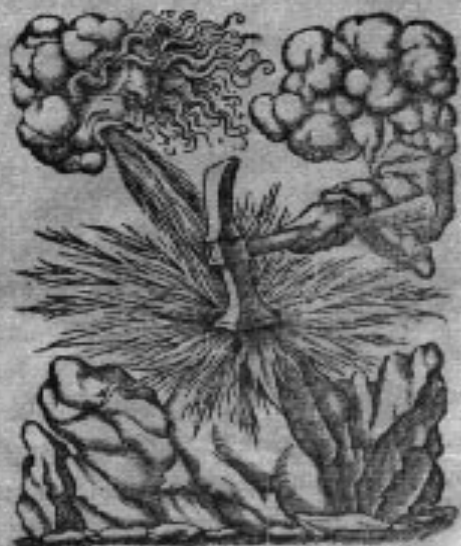
M. LUDOVICI LVCII,
Hassleensis Academicæ
Professoris.

authori damnati

Vale enim locupletis rerum ac verborum
I N D I C E.

*est in conformi conuentione
del. 64. p. 1. conuentione del. 176*

+ Francisco Maldonado +

Cum Cas. Maiest. gratia & privilegio.

B A S I L E Æ,
P E R S E B A S T I A N V M
H E N R I C P E T R I.

*Co. de la dió. del N.^o
Col. de la comp. de l'Un.
de Salamanca*

I N
P. VERGILII MA-
RONIS BUCOLICA.

I. DIOMEDES GRAMMATICVS, DE
ortu Bucolici carminis.

BVCOLICA dicuntur poëmata, carmine pastoralis composita. Instituta autem sunt, sicut quidam putant, in Laconiâ; vel (vt alij) in Sicilia: nam inter Lacedæmonios & Siculos, varia fuit conditio. Sed quod ad Laconas pertinet, hæc eorum fuit origo. Quo tempore, aduentante Xerxe in Græciam, omnes, desertâ Laconiâ, metu barbarorum perterriti, in diuersas partes fugisse dicuntur; & cum virgines timore canere, nemo ad solenne sacrum inueniretur. Tunc itaq; pastores, exire in urbem conueniunt; & ne ritus sacrorum interrumperetur, pastoralis carmine composito, Deæ honorem celebrauerunt: vnde etiam *Bucolici* dictus. ¶ A Siculis autem origo quæ trahitur, hæc est. Antequam Hiero rex Syraculas expugnet, morbo Sicilia laborabat, varijs & assiduis ceremonijs Dianam placantes, sine malis inueniunt: eandem Iyen cognominauerunt, quasi soluericem malorû. Inde res in consuetudinẽ tracta est: vt greges rusticorû theatrû ingrederetur, & victoriam taurorû. Habitus verò huiusmodi videbatur. Erat panis magnus, omnium ferarum imaginibus complexus, cum vino & folle leguminum omnis generis: erat corona in capite, & in manu pedum clauarum, atq; ita victorum omnium fores multitudine carmine circuibat: victoriam, quam adepti fuerant, canebant; & de eo folle limina frugibus spargebant. Nonnulli & in Italiam, & in Lydiam, & in Aegyptum, transisse creduntur: quos Lydiastas & Bucolistas appellarunt. Quamquam est & alia opinio: circum pagos & oppida, solitos fuisse pastores, composito carmine, precari pecorum, & frugum, omniumq; rerum prouentum: atq; inde in hunc diem manere nomen, & ritum Bucolicoitum. Putant autem quidam, hoc carminis primû Daphnium composuisse; deinde alios complures: inter quos Theocritum Syracusanum, quem noster imitatur.

II. SERVII MAURI HONORATI GRAMMATICI,
in Bucolica Maronis, Commentariorum liber.

BVCOLICA, vt ferunt, dicta sunt à custodia bouum, id est, *de rûp bouum*: præcipua enim sunt animalia apud rusticos, boues. Huius autem carminis origo varia est. Nam alij dicunt, pro tempore, quo Xerxes Persarum rex inuasi Græciam, cum omnes intra muros laterent, nec possent more solito Dianæ sacra persolui, peruenisse ad montes Laconas rusticos, & in eius honorem hymnos dixisse. vnde natum carmen Bucolicum, ætas posterior eliminavit. Alij dicunt, Oreste in, cum Dianæ Faselitidis simulachrum, raptum ex Scythiâ adueheret, & ad Sciciliam esset tempestate delatus, completo anno, Dianæ festum celebrasse hymnis, collectis nautis suis, & aliquibus pastoribus conuocatis; & exinde permanisse apud rusticos consuetudinem. Alij, non Dianæ, sed Apollini Nomio, consecratum carmen hoc volunt, quo tempore Admei regis paucis armenta. Alij, rusticis numinibus à pastoribus dictatum hoc asserunt carmen; vt Paris, Faunis, ac Saryris. ¶ Et hic est huius carminis titulus. Qualitas autem hæc est, scilicet humilis character. Tres enim sunt characteres: humilis, medius, grandiloquus: quos omnes in hoc inuenimus Poëtâ. Nam in Aeneide grandiloquum habet; in Georgicis medium; in Bucolicis humilem: pro qualitate negotiorum, & personarum. Nam personæ hic rusticæ sunt, simplicitate gaudentes: scilicet à quibus nihil altum debet requiri. Adhibetur autem ad carmen bucolicum: quod debet quarto pede terminare partem orationis, qui pes si sit dactylus, meliorem efficit versum; vt, *Nos patria fines, & dulcia,* Primus etiam pes, secundum Donatum, dactylus esse debet, & terminare partem orationis: vt, *Titye.* Quam legem Theocritus vehementer obseruat: Vergilius non adeo. Ille enim, in paucis versibus ab illâ ratione deuiauit: hic, eam in paucis secutus est. Terentianus, cum de hoc metro doceret:

Plurimum hoc pollet Siculæ telluris alumnus;

Duxit ruræ ex pastor Maro.

A
SER.

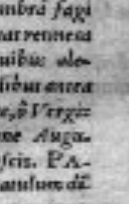
ITYRUS, tu patulae recubans sub te-
gmine fagi.] Introdactar pastor quidam,
iacens sub arbore, securus ex otiosus, dare
opera casuante: alter vero, qui cum gregi-
bus ex suis pellatis sicibus: qui cum Tityro
responderet, ut exorsus est. Sub persona Tityri, Vergilius intelli-
gitur: sub Meliboei, plebs Naucraria, vel Cornelius Gallus.
Quidam sub fago dicitur iacere, allegoria est benevolentiae:
quasi sub arbore glandife-
ra, quae vilius cause fuit.
Ante enim hanc glan-
dibus vesciebatur. unde
etiam sagas dicitur esse, ad
quod non est, id est, a maedu-
canda. Hoc videtur dicitur:
Iacet sub umbra fagi
in agris suis, tuarum mens
possessions, quibus glo-
ria, sicut glandibus aera
mortalis. A lite, sicut Vergi-
lii, sub protectione Augu-
sti, securus quiescit. P A-
T U L A.] Patulus dicitur,
quod parat naturam
sua: et nati, arbor. Pas-
tus vero est, quod claudu-
tur et aperitur: ut ostium, et
ostium SYLVESTRUM
mulam.] id est, rusticam
canem. T E N U I aucto-
riam.] stipula: ut Mag.
de rustici castare confat.
uerantur alibi. Striden-
ti miserum stipula disperdere carmen. Dicendo autem,
tenui auctorem, humiliter stylogem interer ostendit, quo in Dia-
colicia nomen. MEDITARIS.] quod Graeci meditari dicunt,
sicut dicitur in meditator dicitur Lani.] et natus et dicitur
terram sibi iuicem cedunt. Sic Sella pro Seda dicitur, sicut
dendo. N O S patriae fines linguimus.] non solvitate, sed
ut Caesaris et militum eius compulsi, velle Autono. E T dulcia
arua.] in natiq; propria terra dulcis sidentur. Nec enim omni-
res delectationem habent, dicitur appellatur. Allegorice voce
C o n i u r Mammancorum, qui suis possessionibus expelluntur.
N O S patriam fugimus.] Plus est, quod si dicitur, reliquitur.
Sic Horatius:

Teucer Salamana patremq;
Cum fugeret.
L E N T V S.] id est, otiosus, securus ar. Qui nunc leni con-
sedimus arua. I N v i n t a.] allegorice, sub auctore imper-
Augusti. R E S O N A R E dices Amaryllida sylvas.] id
est, caruatum, de cuius Amaryllide campulium, dices sil-
vas resonare. Et melius est, ut simpliciter intelligemus. Male
enim quidem allegoriam voluit: Tu carmen de arbe Roma
componis, et celebrandum omnibus gentibus. P i n s exio stupet
Meliboeus, sicut in a securus est, at tenuis de suis amoribus con-
ter. O Meliboeus.] felicit, quid miraris? D E V S.] id est,
Caesar. I N C O T I A.] hanc feceritatem, vel felicitatem. N A M
Q V E r i a l l e m i h i s e m p e r d e u s.] Inanis ipsa excludit
adulationis colorem. S E M P E R.] id est, et post mortem, et
dico vult. Alij enim Imperatores post mortem suam refer-
runtur deorum: Augustus autem templum vixit emittit. Et erat.

Presenti tibi maturos largimur honores,
Iurandaeq; tuum per nomen ponimus aras.
Sic Lucanus de Nerone: Sed mihi iam tumē. I L L V S.]
Ocellus Caesaris. I N V E T agrus.] Inbaere est proprii ite-
choare et iurare. Nemo autem in eam eandem vix sepe in-
ebria. Sed constat, sepe passiva mutare pastores, sicut etiam in
Georg. legitur.

P. VERGILII M. BVCO
LICORVM ECLOGA PRI
MA, SIVE TITYRVS.

Interlocutores, Meliboeus & Tityrus.
M E L I B O E V S.

ITYRUS, tu patulae recubans sub
tegmine fagi.
Syluestrem tenui Musam medi-
tatis aena:
Nos patriae fines, & dulcia lin-
quimus arua.
Nos patriam fugimus: tu Tity-
re, lentus in umbra
Formosum resonare doces Amaryllida sylvas.
T I O Meliboee, deus nobis haec otia fecit.
Namq; eras ille mihi semper deus: illius aram
Saepe tener nostris ab oculibus ambuet agnus.
Ille meos errare boves, (uternas) & ipsum
Ludere, quae vellem, calamo permittit agresti.
Nunc equidem inuideo minor magis: vndiq; totis
Vsq; adeo turbatur agris, en ipse capellas

— Itaque pecus longa in deferta sine villa
Holpiris, tantum campi iacet.
Vnde necesse est, pastores totiens arua inburne, quotiens mutae
uenit pastura. Exponitur etiam apud aetiquos, Inbaere, es-
se, non inchoare: sed perfundere et madescere, secundum
quod absolutus est sensus, ut sit, saepe perfundet. E R R A R E.]
id est, passio: ut, Mille meae Siculis errant in montibus
agnae. L V D E R E.] scribere: ut, Carmina qui lulu pa-
storum, Florat.
Polcimus si quid, va-
cui sub umbra
Lulimus tecum.
C A L A M O agresti.]
rustico stylo, sicut supra
Tenui auctori. N O N equi-
dem inuideo.] Facu-
fate: ne frequenter inuenio
gatio felicitatis abesse, et
inuidia venire videatur:
dicit, se aduerti peritula
quibus inuideo. V S Q V E
A D E O.] in eia. T V R-
B A T V R agris.] Turba-
tur sine eius discretionem
empis, vel miris. Et inui-
diis superis Augusti car-
pi latenter. Sans vero les-
cio est, Turbat: ut sit
impersonale, quod ad o-
mnem personam generaliter.
non Mutacurum furo-
rat commotus expulso. Si
enim Turbatat legere

videtur ad paucos referri.
T I T Y R U S, tu patulae, etc.] Tityri et Meliboei personae P O M.
de Theocritus poeta sumptis, non sine ratione. Nam Tityrus, Sali.
Libra lingua hircus appellatur: Meliboeus, cura hircus die
liges. Et allegorice intelliguntur. Per Tityrum, intelligitur
Vergilius: per Meliboeum, Cornelium Gallum, qui in eum fuit
inter Crenosam et Maronem. Admiratur it, quod Vergilius
solat agros recuperauerit. Ascenius Pedianus ait: Vergilius
et dicit Bucolicas, innotuitatem 28. P A C I.] Dicitur sagum in-
tellegi vetustissimam arborem, quam sub nomine Baroni de-
plorat in Dibi. P A T V L A.] semper potente, et ad omnem
faciendum exposte. MEDITARIS.] Meditari, canere est:
ut meminit Plinius. T E N U I auctorem.] stipula: quia pas-
toris stipula canere. D V L C I A arua.] Propter patriam, quae
dulcia est. A M A R Y L L I D A.] Vergilius Musam amant
Lydia, quae appellat Galatya. Roma, Amaryllida D E V S.]
Augustus, quem appellat deus, a hircus accepto: vel Roma,
ut ait Aprenianus. T E N E R.] agnoscit esse. I N V E T.]
madefacit. C A L A M O.] stipula. A G R E S T I.] Natus
stipula solent fieri ex hircus, vel ex leon. T U R B A T V R.]
Impersonalis vox est. Vocet impersonales passiva vocit,
Probat aut fieri ab omnibus verbis. E N.] Parnasia deum
francus est.

S Y L V E S T R E M tenui musam meditaris aena.] V A R.
Mali quidem, atq; hi literati fuerit vni, Quam illi secum au-
dianatem, Agrestem, loco hoc legendum censuere. Sed sal-
uatur. Quintilianus enim citat ex Sileno illud: Agrestem
tenui meditabor arundine musam, quae utrumque libere
tuis cum descriptur, ubi Agrestem tenui, vocatur: pro eo
quod scribendum fuit, Meditabor arundine musam,
subiectis ex Tityro, Musam meditaris aena: deceptas
similitudine vocum vtriusque caruimus, et Tenui distio,
ne vtroq; versu secunda. V S Q V E adeo turbatur agris.]
In praeferri quidem codice quidam, Turbatat, legere est: sed
in Romano illo antiquissimo, Turbatat, non inueniunt legi-
tur.

— Itaque pecus longa in deferta sine villa
Holpiris, tantum campi iacet.
Vnde necesse est, pastores totiens arua inburne, quotiens mutae
uenit pastura. Exponitur etiam apud aetiquos, Inbaere, es-
se, non inchoare: sed perfundere et madescere, secundum
quod absolutus est sensus, ut sit, saepe perfundet. E R R A R E.]
id est, passio: ut, Mille meae Siculis errant in montibus
agnae. L V D E R E.] scribere: ut, Carmina qui lulu pa-
storum, Florat.
Polcimus si quid, va-
cui sub umbra
Lulimus tecum.
C A L A M O agresti.]
rustico stylo, sicut supra
Tenui auctori. N O N equi-
dem inuideo.] Facu-
fate: ne frequenter inuenio
gatio felicitatis abesse, et
inuidia venire videatur:
dicit, se aduerti peritula
quibus inuideo. V S Q V E
A D E O.] in eia. T V R-
B A T V R agris.] Turba-
tur sine eius discretionem
empis, vel miris. Et inui-
diis superis Augusti car-
pi latenter. Sans vero les-
cio est, Turbat: ut sit
impersonale, quod ad o-
mnem personam generaliter.
non Mutacurum furo-
rat commotus expulso. Si
enim Turbatat legere

videtur ad paucos referri.
T I T Y R U S, tu patulae, etc.] Tityri et Meliboei personae P O M.
de Theocritus poeta sumptis, non sine ratione. Nam Tityrus, Sali.
Libra lingua hircus appellatur: Meliboeus, cura hircus die
liges. Et allegorice intelliguntur. Per Tityrum, intelligitur
Vergilius: per Meliboeum, Cornelium Gallum, qui in eum fuit
inter Crenosam et Maronem. Admiratur it, quod Vergilius
solat agros recuperauerit. Ascenius Pedianus ait: Vergilius
et dicit Bucolicas, innotuitatem 28. P A C I.] Dicitur sagum in-
tellegi vetustissimam arborem, quam sub nomine Baroni de-
plorat in Dibi. P A T V L A.] semper potente, et ad omnem
faciendum exposte. MEDITARIS.] Meditari, canere est:
ut meminit Plinius. T E N U I auctorem.] stipula: quia pas-
toris stipula canere. D V L C I A arua.] Propter patriam, quae
dulcia est. A M A R Y L L I D A.] Vergilius Musam amant
Lydia, quae appellat Galatya. Roma, Amaryllida D E V S.]
Augustus, quem appellat deus, a hircus accepto: vel Roma,
ut ait Aprenianus. T E N E R.] agnoscit esse. I N V E T.]
madefacit. C A L A M O.] stipula. A G R E S T I.] Natus
stipula solent fieri ex hircus, vel ex leon. T U R B A T V R.]
Impersonalis vox est. Vocet impersonales passiva vocit,
Probat aut fieri ab omnibus verbis. E N.] Parnasia deum
francus est.

S Y L V E S T R E M tenui musam meditaris aena.] V A R.
Mali quidem, atq; hi literati fuerit vni, Quam illi secum au-
dianatem, Agrestem, loco hoc legendum censuere. Sed sal-
uatur. Quintilianus enim citat ex Sileno illud: Agrestem
tenui meditabor arundine musam, quae utrumque libere
tuis cum descriptur, ubi Agrestem tenui, vocatur: pro eo
quod scribendum fuit, Meditabor arundine musam,
subiectis ex Tityro, Musam meditaris aena: deceptas
similitudine vocum vtriusque caruimus, et Tenui distio,
ne vtroq; versu secunda. V S Q V E adeo turbatur agris.]
In praeferri quidem codice quidam, Turbatat, legere est: sed
in Romano illo antiquissimo, Turbatat, non inueniunt legi-
tur.

— Itaque pecus longa in deferta sine villa
Holpiris, tantum campi iacet.
Vnde necesse est, pastores totiens arua inburne, quotiens mutae
uenit pastura. Exponitur etiam apud aetiquos, Inbaere, es-
se, non inchoare: sed perfundere et madescere, secundum
quod absolutus est sensus, ut sit, saepe perfundet. E R R A R E.]
id est, passio: ut, Mille meae Siculis errant in montibus
agnae. L V D E R E.] scribere: ut, Carmina qui lulu pa-
storum, Florat.
Polcimus si quid, va-
cui sub umbra
Lulimus tecum.
C A L A M O agresti.]
rustico stylo, sicut supra
Tenui auctori. N O N equi-
dem inuideo.] Facu-
fate: ne frequenter inuenio
gatio felicitatis abesse, et
inuidia venire videatur:
dicit, se aduerti peritula
quibus inuideo. V S Q V E
A D E O.] in eia. T V R-
B A T V R agris.] Turba-
tur sine eius discretionem
empis, vel miris. Et inui-
diis superis Augusti car-
pi latenter. Sans vero les-
cio est, Turbat: ut sit
impersonale, quod ad o-
mnem personam generaliter.
non Mutacurum furo-
rat commotus expulso. Si
enim Turbatat legere

Ed Rarusi rumpunt, adto Venus alma mēdetur
Dūclamo, Rarusi q̄ luxu perituris rilli
Cognit Aeneæ Dausi concurrere prelea,
Pa' lēta nēctis toſtro dant cingula Turno.

OCTAVII AVGVSTI IN

P. Vergilij Maronis Æneidem
verſus.

ERgōne ſupremis potuit vox improba verbis,
Tam diram mandare nefas? ergo ibit in ignem,
Magna q̄ doctiloqui morietur Niſa Maronit'
Ah ſecles indignum, ſolietas licera dicit
Et poterat ſpēciare oculi, nec parcere honori
Flamma ſuo? ductumq̄ operi ſeruidit amore?
Pulcher Apollo veta, Niſa prohibere Latina,
Liber & alma Ceres ſuccurrere: veſter in armis
Atulerat. veſter doctilo per rara colonas.
Nam docuit, quid ver ageret, quid cogeret aſtar,
Quid daret auummas, quid bruma nouiſſima ferret,
Arbuta formosū. ſociantur riribus vlnes,
Carant pēctes, opibus ſua caſtra dicant.
Hæc dedit ut perant: ipſum ſi dicere fat eſt.

Sed legem eſt ſeranda fides: ſuprema voluntas
Quod mandat fieri q̄ iubet parere neceſſe eſt.
Frangatur potius legem venanda poſteſta,
Quam tot congeſſis nocteſq̄ diuſq̄ labores
Hauferit vna dies, ſupremisq̄ verba parentis
Amittant vigilante ſuum. Si forte ſuperbus
Errauit in meris dolor, ſi lingua locuta eſt
Neſcio quid tirubante animo, conſponit, ſed alit
Expugnata malis, odio languorū iniqui:
Si mens cæca fuit: iterum ſentire ruinas
Trois ſuat, iterum cogitur reddere vocem,
Ardebit miſere poſt videra vultus Niſa?
Tam ſacrum ſoluitur opus, tot bella, tot enſes,
In cineres dabis hora nocens, & perfidus erorſ
Et hæc hęc Pierides dant ſumina cuncta ſerores,
Expirent ignem, vnaſt Mero doctus vbiq̄,
Ingratusq̄ ſui, ſtudiorumq̄ inuadit urbi.
Et factus poſt ſata nocens: quod iuſſerat ille,
Sic veſiſſe verum: ſam eſt poſt tempora vita,
Immo ſit æternum, totū reſonante Camæad
Carmen, & in populo diu ſub munere notem
Laudetur, vigeat, placeat, relegatur, ametur.

ARGUMENTA XII. LIBRORVM ÆNEIDOS,
XII. VERSIBVS COMPREHENSA.

Aeneas Primo Libycis appellitur oris.
Funera Dardaniæ narrat ſletusq̄; Secundo.
Tertius à Troiâ vectos canit æquore Teucros.
Quartus item miſeræ duo vulnere narrat Eliſæ.
Manibus ad tumulum Quinto celebrantur honores.
Aeneam memorat viſentem tartara Sextus,
In Phrygas Italiam bello iam Septimus armat.
Dat ſimul Aeneæ ſocios Octauus, & arma.
Daunius expugnat Nono noua mœnia Troiæ.
Exponit Decimus Thuſcorum in litore pugnas.
Vndecimo Rutuli ſuperantur morte Camilliæ.
Vltimus imponit bello Turni nece ſinem.

ADILON.

Primus habet, Libycam veniant ut Troës in urbem.

MODESTINI IVRISCONSULTI, IN PRIMVM
Æneidos librum, Argumentum.

Vir magnus bello, nulli pietate ſecundus,
Aeneas odijs Iunonis preſſus iniquæ,
Italiam quærens, Siculis errauit in vndis,
Iactatus tandem Libyæ peruenit ad oras.
Ignarusq̄; loci, fido comitatus Achate,
Indicio matris regnum cognouit Elyſæ.
Quin etiam nebula ſeptus peruenit ad urbem,
Arreptosq̄; vndis ſocios cum claſſe recepit.
Hospitioq̄; vſus Didonis cuncta benignæ,
Excidium Troiæ iuſſus narrare parabat.

SER. **A**RNA.] Multi parit
dixerūt, cur ab amitt
Vergilias caperit: or
tmes tamen in hanc ſententiã
eſſentire mauiſeſtu eſt, quom
conſuet, eū aliunde ſuſcepſiſſe
principiū, ſicut in p̄p̄m̄ h̄i e i p
niã monſtrati eſt. Per arma
aliã bellū ſignificat, & eſt troæ
pat̄ p̄p̄m̄ oia m̄ arma, qui.

P. VERGILII M. ÆNEI
DOS LIBERT.
Ille ego, qui quondam gracili modulatus auenã
Carmen, & egreſſus ſyluis, vicina coëgi,
Vt quomais auido parerent arua colono,
Gratum opus agricolis: at nuſc horrentis Martis
ARNA virumq̄; cano, Troiæ qui primus
ab oris
Italiam, fato profugus, Lauinaq̄; ve-
nit

bus in bello vrimur, pro bel-
lo poſuit: ſicut toga, qui in
pace vrimur, pro pace ponit
ur: ut Cicero: Cedant ar-
ma togæ: id eſt, bella pa-
ci. Per ſua etiam arma ad res
galem honorem peruenit. Id
eſt Arma p̄p̄oſuit Viro,
ſed tribui modis. id eſt, primū,
quod fuerant viſſicia, ſecū-
dū, quod

videt corpore, sic fuit in alie-
riu corpus migret. Unde ori-
tur Culicis deploratio: cuius
ad inferos ingenuus manus de-
ferenda: ius iam consilii epante
recipi tanta noniam potuer-
unt: cum viderentur adhuc
corpore obnoxij: quia non
dum obtinuerant legatione stu-
pulatione. Quam rem tangit
Vergilius *Arneid. V. Lex Arg.*
priorum dogmata dicunt.

Nec ripas datur horre-
das, nec rauca fluentes.

Tu trasportare prius, quā
sedibus ossa quierunt.

Centum errant annos,
volitantq; hęc littora circum

Tam detum admitti
flagna exoptati reuolunt
inducitur ergo in hoc Ope-
re spiritus Culicis, a postore in-
terfuit: ab inferis, eo quod in
sepulchro esset, rediens, mos-
tuitq; sepultura ab eo inspicere.

LVSIMVS, Octavi, gracili modu-
lante Thaliā:
Atq; vt araneoli tenuem formam-
mus orsum,

Lufimus: hæc propter Culicis sunt
carmine dicta.

Omnis vt historie per ludum consonet ordo,
Notitie ducum voces: licet inuidus adfit.

Quisquis erit culpæ locos Musamq; paratus:
Pondere vel Culicis leuior, famāq; feretur.

Posterioris grauiore sono tibi Musa loquetur
Nostra: dabunt cum leuioribus educat illum:

Vt tibi digna tuo polliantur carmina sensu,
Latone, magniq; decus Iouis, aurea proles:

Phœbus erit nobis princeps & carminis autor,
Et recinente lyra fauorisque educat illum

Alma Chimæreo Xanthi peruisa liquoris,
Seu nemus Aetheris: seu qui Parnassia rupes

Hinc atq; hinc paratā præparat cornua fronte,
Castalique fontans liquido pede labitur vnda.

Castalique fontans liquido pede labitur vnda.

LVSIMVS Octavi] Ad Octavianum Augu-
stum scribit gratias
dicem causam passionis: qui
eum per astum sub ardore
quiesceret, & prope effec ser-
pens, Latona dormientem, ex-
lex pastoris vocitauit somno,
qui exasperatus, serpenem
interemit: & culicis, quem igrac-
ris manu attriverit, s. p. ad-
clum fecit: cum disticho,
quod in fine apusculi legitur.

THALIA.] vna ex notis
Musis, et vocat Al-
theon, filia fuit Cælet Ter-
ra, et alij, Iouis & Mercurii.
quidam vocat, quidam nomen as-
ferunt. **GRACILI Thaliā.**
huic Thalo. **TENVS.** 2. 2. 2.]

quæ se ludere dicit. **SECVROS fractus.**] Opera sunt uno
lestis & periculo spij amantate agrorum suorum: quos Mi-
limus Thoro principilarit occupauerat. **LATONA** & Iou-
is aurea proles.] Inuocat Phœbum, Latona & Iouis fi-
lius: quid nomen est puerorum, sive in Lyciis, sive in celo
Sol, sive in Parnasso, hæc idem canuunt, vt Apollinem las-
dant. **SIVE** educat illum.] Puto intelligi, colat, quod ter-
min colunt, famā, obseruatione & veneratione nutritur.
Chimæra, Lycis mons, qui flammis omni, ab eo labitur
Xanthus, qui descendit in Phœgiam: in Lyciā ipsi puerum
facit locum: cuius aquam bibere Latonam, esse fatigatam,
cum prohibuisset Neocles pastor & socij, demerui fuisse in ra-
na. Prope Xanthum est Latona templum, vt quod alia di-
ciposet Latona. Sed placet, vt de Lyciā intelligat, & dicat:
Regio peruisa liquoris Xanthi. Est etiam Xanthus vrbis Ly-
cie, a fluuio dicta: & Chimæra, ibidem conuallū quædam.

Pieris, et de cultu Apollinis intelligat: vnde Lycie sonet.

SEV decus strigeram.] scilicet est Sol in celo, & rale
illū colit: sicut in Parnasso. Parnassus mons est Phœ-
cie, in quo rupes est, vel mæstus uamini, vel sicut ipse, horro-
res videntibus faciem, cuiusque serj præcepto in formam thea-
træ reseruit: quo sonitus vocisq; multiplicet audiant. **Ute** est
Apollinis Delphici templum: hic fons Castalium, Musa dedi-
catus: hic habitauerit Pieres, natio Thracia: vnde Pierias
mont, & Pierides Musæ, quæ vnt Ovidius dicit a filiabus Pie-
riæque cum Musa certauerunt, & nictæ fuit. **PATVLA**
fronte.] id est, aspectu. Propter formam theatri, patulā di-
cit, id est, theatrum in medio patulom, id est, con-
uallū est. **LIQVIDO.**] Propter Liquidum, puerum est,
vt dicitur aer, eo parte, qui præcipit vnda Castalij fontis.
Castalij fons, Castellum, & Libertis dicitur: vnde Musæ
Libertis.

LVSIMVS, Octavi.] Sicut in præfatione Sylvarum
suarum attestatur Papius, & Homerus, & Maro, fecerunt
quædam quasi ingenij sui præludia: inter que Culicem ex-
pense commententur, opus profecto lepulum, & in re tenui non
tesum gloriæ meritum. Inter antiquitas eum dix quid-
quam noni videri: attamen de coren arduam, ex modullis
Philosophia hanciam confecta: vnde quem præcipue par adol-
xum Pythagoricam, afferere videlicet etiam Culicis nomen
at pudenti pusi nomen casare. Dorebat enim Pythagoras,
(vt in iura Pythagora caridi delectantur fuit) enim em-
dentis esse in hominibus & in brutis animam: vq; adeo, vt de

uicij occasione multa, que iam apud inferos proci eiderat,
recitatu. Reliqua argumentis, sicut à Calderino explican-
tur Ordo igitur est: O Octavi, scilicet Anguste quem vul-
gus Octavianum appellat, nos lusimus: id est, tenuiter
descripsimus opus nos magis pandere: & hoc Thaliā, id
est, Musā nostrā, modularante, id est, modulari dicente:
atque formauimus orsum, id est, contextam, tenuem,
id est, modicum, vt araneoli, id est, parui arani. (Nam per-
mit, Araneus dicitur, tela verū proprii, Aranea, sed confusa
dicitur. Orditur autem tela textor, quæ scripser, vnde,
Orditur tela; orditur verba loquendo.) Lus-
mus, inquit: hæc propter, id est, propterea, hæc carmina
mina sunt dicta Culicis, id est, de Culice cōposita: vt om-
nis ordo, id est, contritus historie, consonet, per ludum
(quo verbo dicendi fides: arbitrium regat.) Notitie q̄
ducum vocet: & vt voces notitie ducum consonum ludo.
Voces sunt notitie ducum: quia, vt dicit Horatius) paulūm
sepulta dicit inertie Celata virtus. Et sicut Neque
fichartæ sileant, quod benefeceris Mercedem tu-
leris, & cætera. (Atq; loquet, Nutricesq; ducunt: alij,
Nutritæ.) Vocet igitur sunt notitie, aut nutritæ ducum: his
cōtinuē adfit. Quisquis erit culpæ locos Musamq; paratus,
scilicet meo, & Musam feretur, id est, habebit, leuior,
vel, id est, enā, pondere Culicis, & famā Nostra Musa
loquet tibi posterioris, id est, postmodū sono grauiore:
cū tēpora dabūt fructus locuros, id est, sive cū possi-
dēt oca: aut fori significat, se nec dum agrorum suorum fructū
seueri percipere. **V**T tibi dignata.] Post propositionem fac-
cient aliqualem inuocationem, sicut cū fiducia, quod Phœbus
erit carminis autor, et amem sumpta est ex meritis Augusti
cui Apollo summi fuisse legitur: vt in bello Athico, de quod
in fine s. Arneid.

Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo.

Roget aut Musas, vt fessim Apollini celebrēt. Ordo autem est,

O Anguste, vt carmina, scilicet nostra, polliantur. i. exora-
nentur, tibi, id est, ad tuam laudē, sensu dignata, scilicet ab

Apollone, id est, digno habito, capiat enim pascit: vt Aen. 1.

Coniugio Anchisæ Veneris dignate superbo.

Phœbus, decus Latonæ, & ples aurea magni Iouis
erit princeps & autor nostri carminis, & erit fautor,
lyra, id est, citharā, retinente, id est, iterum arguere iterum
meam canente: sine alma, scilicet Latona sive seror. (Atq; ser-
gus, Latona, Atq; intelligant de Latona: & aliam legunt.) sive
igitur

ASCE.

I N D E X.

nec sum adeo informis	20	omnis curæ casusq;	774	sed mihi vel tellus	788
nec te peniteat calamas	22	optata potluntur Troës	412	sed non sugario	1176
nec vidisse semel fati est	1050	oves vitro fagiat lupus	100	sedibus hæret in ipsidem	628
neque enim faga	1262	P		senibus hæc imis	36
nequeunt expleri corda	1264	P allas quas condidit arces	74	si ad vitalam spectes	36
neq; mens hominum sati	1505	pariter facta atque infecta	814	si que tui Corydonis	91
nihil hic nisi carmina	104	pedibus talaria necsit	820	si fortunatus Alexis	91
nihil ille deos	106	pedibus timor addidit alas	1262	sic canibus catulos similes	6
nihil inuitis fas	596	pene simul tecum	110	fol crescentes decedens duplicat	
nobilis & fama	1186	per varios casus	422	24	
non ausim quicquid deponere	24	Pollio amat nostrum	38	folæ Sophocleo	96
non canimus lardis	115	populus Alcide gratissima	92	lapidos suscitât ignes	972
non ego credulus illis	113	pollent quia posse videntur	916	fordent tibi munera nostra	22
non ego Daphnim	20	post mihi non simili	406	fort omnia veritas	108
non hæc sine numine	644	posthabui tamen illorum mea	86	spem vultu simulat	422
non me carminibus vincet	52	potes hoc sub casu	866	spes addita suscitât iras	1482
non Nostrum nec nos	48	proiecta vilior alga	91	spes pacis inanes	1526
non omnes arbuta iuvant	48	Q		spondeo digna tuis	1375
nô omnia possimus omnes	104	Q uæ regio in terris	476	stat casus renouare omnes	640
non vaquam gratis æra	8	quæ tibi quæ tali reddam	61	stat sua cuiq; dies	1506
non vobis rege Latino	1152	quas prenas mihi	1306	stuper inficia turba	1164
nos aliquid nomen	550	qui amant	106	superas equare ad auras	1002
novas artes, nova pectora	514	quicquid in arte mea	1392	T	
nullis ille mouetur	850	qui non mortalia pectora	664	T e iam septimo portat	530
numeros meminit	114	quid non speremus amantes	98	tibi pro scelere	614
numina nulla premunt	1490	quid possit veterq;	34	tot incassam fufos	1170
nunc animo opus	1020	quid tantum infans iuvant	644	toto vertice supra est	1222
nunc ob ita mihi	115	quin tu aliquid saltem potius	28	trahit sua quenq; voluptas	24
nunc omne tibi stratum	115	quis enim modus adit amori	24	trus Tyrinusq; mihi	500
nunc scio quid sit amor	100	quo moriure tuis	1542	trunca manum pinus	770
nusquam ab ero	628	quo nunc se proripit ille	32	tu decus omne tuis	60
nusquam tuta fides	842	quo res cuiq; cadent	636	tu maior tibi me æquum	56
O		quo te Mexri pedes	108	tu mihi quodcunq;	394
O lax Dardanio	582	quoniam nostri tibi	622	tuæ cernere facta	1304
ô mihi preteritos	1308	R		tunc verò incumbant	1344
ô passi grauiora	418	R eramq; ignarus	1328	tumidusq; nouo præcordia	1406
ô terque quaterq; beati	398	res animos incognita	424	tuis iam regnat Apollo	48
occurrere capro	112	requies ea certa laborum	1214	V	
odit & ipse pater	1160	rumpantur vt illa Cœdro	88	V arium & mutabile	866
omnia ferre sub auras	564	rumpere moras omnes	1334	vicini pecoris cœugia sedet	10
omnia fert ætas	115	S		vinulâ tu dignus	40
omnia longa: tuo simills	1416	S æpe ego longos	115	vna salus vitis	590
omniaq; arma aduocat	1202	scruit animis ignobile	408	volucres dimerberat artus	946
omnia vincit amor	124	scelere ante alios	454	vos & Scylleam rabiem	418
		scelus expendisse merentem	574	viduus Hyberna	121

FINIS INDICIS PROVERBIALIVM
SENTENTIARVM.

BASILEÆ,
EX OFFICINA SEBASTIANI
HENRICI PETRI, ANNO SA-
LYIS NOSTRÆ
recuperata.
MDCCXIII.
Mense Augusto.